

Posudek (z pozice vedoucího práce) bakalářské práce Tomáše Loumana Stavebně historická charakteristika souboru staveb v obci Libenice, Univerzita Pardubice 2017

Práce patří na pardubickém ÚHV k prvním výsledkům snahy posledních let o přenesení začátku poznávání „stavařské“ větve historických pramenů již do bakalářského stupně studia, a to pokud možno prostřednictvím jakéhosi nácviku elementárních dovedností nad jednodušším materiálem vesnického typu s použitím základních sídelně historických podkladů (katastry, historické mapy). Výsledek nepochybně odpovídá jak počáteční pozici práce v rámci takového snažení na ÚHV, tak míře zkušeností autora i jeho povahovým vlastnostem.

Poslední zmíněnou okolností mám na mysli určitou zmatečnost, která se u T. Loumana projevovala již během přípravných předmětů v průběhu předcházejícího studia a které se nedokázal zcela zbavit ani během psaní bakalářské práce (čtenář si jistě tuto okolnost uvědomí již při čtení úvodu). K tomu se přičítají určité obtíže s pravopisem a stylistikou (domy si zachovali původní číslování – str. 34, přebytečné čárky – např. „v místech, dnes již opuštěné tržnice.“ na str. 15, nebo nepatřičná velká písmena (Třicetiletá válka, Habsburská monarchie). I díky tomu se dobře rozeznávají pasáže přebíraného a vlastního textu, bohužel i na důležitých místech, jako je poslední odstavec závěru (Rekonstrukce původního vzhledu staveb a hledání starých, dosud viditelných historizujících konstrukcí, by měla zvýšit naši úctu k těmto stavbám ...).

V práci se pravdivě, ale podle mého názoru až příliš projevuje pouhý internetový kontakt se starší literaturou (takže třeba „starý“ soupis památek je citován pouze přes web, bez původního titulu – str. 77, pozn. 5). Tento systém sice někdy umožňuje najít zejména mezi školními pracemi překvapivé tituly, ale ty mohou bez patřičného vysvětlení působit i dosti záhadně (např. kolektivní práce Lidová architektura v české republice, uvedená v poznámkách na str. 27).

Jádro práce – tedy katalog cca 20ti objektů různého druhu v obcích Libenice a Grunta představuje nicméně samostatnou práci, jejíž průběh jsem mohl sledovat jako snaživou cestu k osvojování základů stavebně historické charakteristiky s využitím základních pomůcek.

V řadě ohledů mohla být tato práce samozřejmě lepší – ať pro malé zkušenosti autora a jeho formulační schopnosti, tak třeba i pro nevyužití svědectví historických map (třeba u severní přístavby budovy školy).

Práci i přes uvedené problémy nepochybně splnila kritéria pro bakalářskou práci a naplnila formulaci zadání. Její realizaci považuji za přínosnou nejen pro začátek odborného růstu autora, ale i jako informaci o někdy zajímavých fragmentech historické výstavby v obcích, které stojí mimo zvýšenou pozornost památkových orgánů. Práci doporučuji k obhajobě s navrhovanou klasifikací mezi „velmi dobře“ a „dobře“, podle kvality obhajoby.

prof. Jiří Škabrada, v. r.

.....

Polička, 9. 5. 2017